

ИНТЕРВЈУ: Драган Панић, председник Синдиката Телеком Србија "Независност"

ОДБРАНА ПРАВА РАДНИКА

Разлог за обраћање првог човека Синдиката Телеком Србија "Независност" чланству, али и свима који раде у најуспешнијој и најперспективнијој српској компанији, јесу учестале и, најблаже речено, чудне изјаве разних синдикалаца у медијима, будући да су одавно прекорачиле границу доброг укуса.

„Сматрам да било каква међусиндикална расправа о свакодневним темама из живота Телекома, која се води у средствима јавног информисања, може бити криво схваћена и тумачена у негативном контексту, а последице болне по све нас. Рушењем угледа компаније се угрожава и њена пословна позиција, а самим тим доводе у питање и њени приходи”, каже **Драган Панић** и истиче добро знану чињеницу да је Синдикат Телеком Србија "Независност" увек инсистирао на максималном међусобном уважавању и стварању позитивног амбијента, како са пословодством и запосленима на свим нивоима извршења, тако и представницима других синдиката у Предузећу.

У исто време, Панић подсећа на кључне догађаје из блиске прошлости на тему бесплатних акција, сагледава место Телекома и његовог радника у овом тренутку и разматра шта би надаље ваљало чинити.

НЕ БЛАТИМО САМИ СЕБЕ

На шта посебно желите да укажете у наступу синдиката у овом појачаном медијском интересовању за Телеком?

Бурно и оправдано реагујем на изјаве појединих синдикалаца да су запослени у Телекому било шта "добили". Нико у Телекому ништа није "добрио" зато што му је у животу било тешко или што има плачне очи, него је, у складу са Законом о праву на бесплатне акције и новчану надокнаду од 2007. и 2010. године, за запослене и грађане створена могућност за власништво над делом имовине Телекома. И не само Телекома, него и НИС-а, ЕПС-а, Аеродрома „Никола Тесла” и слично.

Подсетићу да је својинска трансформација почела много раније, још давне 1989. године, а да су запослени у раније приватизованим предузећима остварили право на учешће у власништву матичних предузећа у знатно већем проценту него у нашем примеру. Можда смо заборавили „Синтелон” и „Металац”, али се сви сећамо пивара, цементара, „Хемофарма”...

Синдикат „Независност” је 2007. године имао низ активности и протеста са циљем да се за садашње и бивше раднике ПТТ система створе што бољи законски услови при остваривању права на акције, али у том послу нисмо добили подршку ниједног синдиката у Телекому. Но, то је прошлост.

Ипак, поново желим да нагласим, да запослени стичу право на акције управо зато што су искључиво својим доприносом изградили наведене компаније. Нико нама ништа није "дао" – ми смо то право стекли својим радом. Ову земљу су изградили и граде њени грађани, а не марсовци.

Да ли се тај тренд наставио и током недавно исплаћене међудивиденде?

Да и на дивиденде, односно остварени интерес у власништву сваког од акционара, без обзира да ли су већински или мањински. Интерес или профит се не "добија", не пада са неба, него се мукотрпним радом запослених постигну приходи којим се намирују сви расходи, трошкови, кредити, порези, а оно што преостане је зарада компаније. Телеком, неспорно има позитиван пословни резултат, и то је добро. У интересу нас малих акционара је да профит сваког наредног дана буде што је могуће већи. Зато је важан задатак и посао синдикалаца да образују своје чланство и остале запослене у смислу прихватања нових власничких односа и додатног радног ангажовања зарад што већег профита, а не да плаше вране којекаким трапавим саопштењима. Десило се да су у својим писанијама улетели у замку „побрканих лончића”, односно испретурали са једне стране интересе акционара и капитала, а са друге стране интересе запослених и синдиката. Ти интереси су често тотално супротстављени и ту морамо бити веома опрезни.

Које су активности Синдиката „Независност” по питању акција?

Без обзира што још увек није организована трговина акцијама Телекома, власништво је данас неспорно и више никада неће бити доведено у питање. Зато треба променити општи приступ, јер оно што је колико јуче било свачије и ничије данас је нечије. Данас је наше. Сасвим је небитно што је то само око 22 посто укупног капитала – тај капитал има власника који брине о њему. Управо зато је Синдикат "Независност" организовао Независно удружење малих акционара (НАТЕЛС) и препустио им бригу о малим акционарима, а Синдикат обавља своју функцију у складу са законским и статутарним одредбама.

НИЈЕ ПРИМЕРЕНО

Шта мислите о притисцима на запослене да се учлане у синдикате који су репрезентативни у Телекому?

Има ту свега, од неистина и конструкција до вапаја губитника. Живимо у земљи која је трпила, па и данас трпи, разне претње и притиске. Живимо у земљи која је од многих на разне начине била уцењивана. Можете замислити шта мислим о уценама и уцењивачима! Питајте правнике, људе од струке, како се третирају особе које врше институционални притисак, како се третирају особе које прете и постављају ултиматуме. У претњи и ултиматуму не постоји искрена и добра намера, не назире се, постоји само колатерална штета.

О свему што сам прочитао и чуо у разним обраћањима и саопштењима могу вам говорити три дана и написати много страна. Ипак, суздржаћу се. Не због бојазни од сукоба са колегама синдикалцима. Чак супротно, навикао сам да изразим лични став без обзира да ли ће тај став неком засметати. Нисам желео, нити сад желим, да улазим у јавну међусиндикалну полемику, јер сматрам да такви поступци могу нанети штету компанији. То је мој лични став, али и мишљење Синдиката Телеком Србија "Независност". Остали нека живе и раде по својој свести и савести, њима на душу. Само ћу рећи: НИЈЕ ПРИМЕРЕНО!

Актуелна је и прича о репрезентативности синдикалних централа у Србији. Како ви гледате на ту проблематику?

Већ неколико пута разни синдикати по сајтовима Телекома и још којегде постављају питање репрезентативности на националном нивоу. То је сасвим легитимно, поштујем синдикалну жељу. Синдикат Телеком Србија "Независност", као и досад, ниједним својим поступком неће негативно утицати да колеге остваре своју намеру.

Ми нисмо репрезентативни у Телекому, а они нису у Србији. Па шта!

Нека сами то реше са судовима. Пре тога је неопходно да схвате да се за националну репрезентативност морају испунити још неки услови врло битни у синдикалном организовању и деловању. Немам ни мандат ни намеру да их упознајем са садржајем наведених услова. Нека се сами распитају. Лично мислим да неке услове за националну репрезентативност неће испунити још извесно време. У међувремену нека обављају свој посао.

Дакле, ко губи има право да се љути. Љутим се некад и ја, али та љутња им не даје за право да забораве на своју функцију, јер су радници Телекома својим радом заслужили плате које би требало да расту и буду исплаћене на време. Недопустиво је да запослене у Телекому данас представљају као нераднике и нестручњаке и као набеђене монополисте свађају са грађанима ове земље.

У ПОТРАЗИ ЗА НОВИМ ДОСТОЈАНСТВОМ

Да ли је Синдикат "Независност" извршио своју функцију кад је у питању Закон о раду?

Управо тако, Синдикат "Независност" је извршио своју функцију кад је у питању усвајање сад већ заборављеног Закона о раду. Још средином прошле године почели смо кампању „ДОСТА!” која је била усмерена против нацрта Закона о раду, и његовог промотера, такође заборављеног, министра Радуловића.

Подсетићу вас да је 27. септембра 2013. године, у организацији Синдиката "Независност", после дужег времена у Београду поново одржан један прави велики синдикални ПРОТЕСТ. Након тог протеста, придружио нам се и Савез самосталних синдиката Србије. Било је много акција, ангажовања, стрпљења и упорности, а епилог је познат. Вратили смо Закон у институције система. То је велики успех, и синдиката и представника власти који су прихватили наше примедбе.

Ваља напоменути да је било доста „бочних” удара, па чак и опструкције од разних синдиката којима желе само своју промоцију. Ипак, касно су се укључили. Чини се да су безбрижно преспавали протеклу јесен.

Београд, 27.09.2013.

Шта можемо очекивати у данима пред нама. Које су могућности, шансе или последице по свет рада у Србији и Телекому Србије?

Свакако да су на првом месту предстојећи републички избори. Затим се очекује нова Влада и поново нови Закон о раду. Верујем да ће репрезентативни синдикати, мислим на „Независност” и Савез самосталних синдиката Србије, овог пута бити максимално уважени кроз дискусију у Социјално економском савету Републике Србије.

Кад је Телеком у питању, наравно да смо сви патриоте и да би смо желели да Телеком Србија остане у већинском власништву Републике Србије. Сад, колико је то могуће, и какво ће бити стратешко опредељење нове Владе, остаје да се види. У сваком случају, наша неизвесност неће дуго трајати. Лично се надам да ће наши политичари Телеком дефинитивно препустити људима из струке и верујем у боље сутра за све.

В.М.

www.telekom-nezavisnost.rs / 05.03.2014.